

Sygn. akt VI U 4945/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2013 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 19 października 2012 r., znak: (...)

w sprawie: S. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę wypadkową

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 1 września 2012 r. do dnia 30 grudnia 2013 r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 4945/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 października 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonemu S. K. dalszego prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 1 września 2012 roku, powołując się w wydanej decyzji na orzeczenie wydane przez komisję lekarską ZUS, która nie ustaliła u ubezpieczonego dalszej niezdolności do pracy w związku z przebyтым przez niego wypadkiem przy pracy, stwierdzając częściową niezdolność do pracy z ogólnego stanu zdrowia.

Ubezpieczony od powyższej decyzji złożył odwołanie, wnosząc o zmianę wydanej decyzji poprzez przyznanie dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art.6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 roku nr 167, poz. 1322) z tytułu wypadku przy pracy przysługuje między innymi renta z tytułu niezdolności do pracy dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy.

Na podstawie przepisu art. 17 ust. 4 w/w ustawy: prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, przywraca się w razie ponownego powstania niezdolności, bez względu na okres, jaki upłynął od ustania prawa do renty.

Ubezpieczony S. K. z zawodu stolarz do dnia 31 sierpnia 2012 roku uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z przebytych wypadkiem przy pracy z dnia 27 maja 2003 roku. W dniu 7 sierpnia 2012 roku ubezpieczony złożył w pozwanym organie rentowym wniosek o ustalenie prawa do dalszego świadczenia z tego tytułu. Pozwany poddał go badaniom przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS, które w wydanych orzeczeniach nie ustaliły u ubezpieczonego występowania dalszej niezdolności do pracy związanej z wypadkiem przy pracy z dnia 27 maja 2003 roku, stwierdzając częściową niezdolność do pracy z ogólnego stanu zdrowia.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania powyższych orzeczeń Sąd powołał biegłych lekarzy sądowych z zakresu następujących specjalności: okulisty, hepatologa, psychiatry, psychologa, specjalisty medycyny pracy.

Biegli lekarze sądowi w wydanym orzeczeniu w dniu 8 stycznia 2013 roku rozpoznali u badanego następujące schorzenia:

- zanik gałki ocznej lewej, astygmatyzm krótkowzroczny oka prawego, zaadaptowany do jednoocności,
- przewlekłe zapalenie wątroby typu C,
- zaburzenia neurasteniczne

W ocenie biegłych lekarzy sądowych, po przeprowadzonych badaniach sądowo –lekarskich i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy, aktualny stan zdrowia ubezpieczonego skutkuje nadal częściową okresową niezdolnością do pracy do 30 grudnia 2013 roku. Ubezpieczony utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (-stolarz meblowy) nie może wykonywać pracy przy maszynach w ruchu. Stwierdzona częściowa niezdolność do pracy jest związana z wypadkiem przy pracy, niezdolność do pracy spowodowana jest również chorobą wątroby wymagającą stałego leczenia. Zdaniem biegłych sądowych, częściowa niezdolność do pracy w zawodzie stolarza meblowego jest w związku z wypadkiem oraz z ogólnego stanu zdrowia, ubezpieczony wymaga przekwalifikowania zawodowego, może podjąć pracę na stanowiskach pracy chronionej.

wobec powyższego biegli nie podzielili orzeczenia wydanego przez lekarza rzeczownika i komisję lekarską ZUS, przy czym biegli dysponowali tymi samymi dowodami co lekarze orzecznicy ZUS.

-dowód: opinia biegłych k 13-14 akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią, pozwany organ rentowy wniósł do niej zastrzeżenia, w których podniósł, iż analiza wywiadu zawodowego nie potwierdza zatrudnienia na wysokości lub przy maszynach w ruchu, dlatego istniejąca w następstwie wypadku jednoocność- po okresie adaptacji nie powoduje niezdolności do pracy.

Wobec powyższego, pozwany wniósł o przekazanie zastrzeżeń biegłym lub oddalenie odwołania.

W opinii uzupełniającej wydanej w dniu 12 lutego 2013 roku biegli w całości podtrzymali wcześniej wydane orzeczenie, nadto wskazali, iż ubezpieczony jest jednooczny, niezdolny do pracy zgodnie z przepisami, przy maszynach w ruchu i na wysokości. W/w z wirusowym zapaleniem wątroby typu C jest pod stałą opieką poradni hepatologicznej, czeka na dalsze leczenie przeciwwirusowe. U ubezpieczonego stwierdza się patologię w badaniach biochemicznych i w biopsji wątroby, co jest podstawą do uznania w/w jako niezdolnego do pracy fizycznej.

-dowód: opinia uzupełniająca k. 33 akt sądowych

Po zapoznaniu się z opinią uzupełniająca biegłych, pozwany organ rentowy zgłosił do niej zastrzeżenia, w których wskazał, iż jednooczność po okresie rocznej adaptacji nie powoduje niezdolności do pracy. Badany częściowo niezdolny do pracy z powodu WZW C z niewydolnością wątroby, częściowa niezdolność do pracy pozostaje bez związku z przeżytym wypadkiem przy pracy. Wobec powyższego, pozwany wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii kolejnego zespołu biegłych.

W kolejnej opinii uzupełniającej wydanej w związku z zastrzeżeniami pozwanego organu rentowego biegli w całości podtrzymali wcześniej wydane orzeczenie, nadto wskazali, iż ślepotą oka prawego jest przeciwwskazaniem do pracy przy maszynach w ruchu i na wysokości a stolarz wykonuje pracę przy maszynach w ruchu, gdzie często dochodzi do wypadków. Częściowa niezdolność do pracy spowodowana jest poważnym schorzeniem wątroby, ubezpieczony jest pod stałą opieką poradni chorób wątroby, z związku z czym jest niezdolny do ciężkiej pracy fizycznej.

-dowód: opinia uzupełniająca k. 51 akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią uzupełniająca, pozwany wniósł do niej zastrzeżenia, w których ponownie wskazał, iż nie każda praca stolarza wiąże się z zatrudnieniem przy maszynach w ruchu, dotyczy to zwłaszcza stolarzy narzędziowych lub montujących elementy meblowe, ubezpieczony jest zaadaptowany do jednooczności, jest częściowo niezdolny do pracy, bez związku z wypadkiem przy pracy. Wobec powyższego, organ rentowy ponownie wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii kolejnego zespołu biegłych.

Sąd uwzględnił wydaną przez biegłych opinię w całości i uznał ją za wyczerpującą poddającą wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonego w odniesieniu do jego możliwości zawodowych.

Opinia biegłych została szczegółowo uzasadniona, wnioski w niej zawarte nie nasuwały wątpliwości, co do ich trafności. Biegli są, bowiem doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadały schorzeniom ubezpieczonego. Opinię wydali po zapoznaniu się z wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczonego. Stanowisko swoje fachowo, logicznie i wyczerpująco uzasadnili, przy czym w sposób przekonujący odnieśli się do wszystkich zgłoszonych przez pozwanego zastrzeżeń, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego w tym dowodu z opinii wydanej przez kolejny zespół biegłych.

Sąd nie uwzględnił zarzutów pozwanego, bowiem pozwany nie wykazał dostatecznie, na czym polega poprawa w stanie zdrowia ubezpieczonego ograniczając się jedynie do wyrażania wątpliwości, co do treści opinii wydanej przez biegłych i przedstawionego własnego stanowiska. Podkreślić należy w ślad za wnioskami opinii wydanej przez biegłych, iż ubezpieczony z uwagi na jednooczność będącą następstwem przeżytego wypadku przy pracy jest niezdolny do pracy ostatnio przez niego wykonywanej – pracy na stanowisku stolarza meblowego, która to praca jest przede wszystkim związana z pracą przy maszynach w ruchu, przy czym bieli wydający opinię nie wskazali, by u ubezpieczonego nastąpiła adaptacja do jednooczności, zatem stanowisko organu rentowego w tym przedmiocie, jak i stanowisko, że praca stolarza nie zawsze wiąże się z zatrudnieniem przy maszynach w ruchu z uwagi na jednoznaczne wnioski wynikające z opinii wydanej przez biegłych należało uznać za gołosłowne i czysto hipotetyczne.

Tym samym należy uznać, iż ubezpieczony, wbrew zgłoszonym zastrzeżeniom jest nadal częściowo, okresowo niezdolny do pracy wskutek przeżytego wypadku przy pracy.

W tej sytuacji Sąd, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym zwłaszcza opinię biegłych sądowych uznał, że odwołanie powoda zasługuje na uwzględnienie, i zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.

W pkt 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 1a ustawy emerytalno- rentowej FUS z urzędu orzekał w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, bowiem dowody zaprezentowane w trakcie postępowania sądowego były tożsame z dowodami, którymi dysponował pozwany organ rentowy w trakcie prowadzonego postępowania orzeczniczego. Oznacza to, że przyczyną, dla której ubezpieczony uzyskał prawo do żadanego świadczenia dopiero w następstwie postępowania sądowego nie były dowody, do których organ rentowy nie mógłby się wcześniej ustosunkować a jedynie sama odmienna ocena stanu jego zdrowia dokonana przez biegłych sądowych, wobec czego wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

SSO Ewa Milczarek